

M. 11969: 1.

1

Folkliga uttryck och Tillsätt.

titthästarige o varfattige.

staten ligger i fyllet.

to då tyfaste grebbarna bli da gran-
naste morana.

Blank som na tiggaretrycke.

Brännvinet å hustrulan.

Den äine högen backa inte ud yve-
men par den aulle.

Den kör en inga rätta farre må.

Da å mängden som gör det, sa hand-
laren, förlora i de skåpundret.

Da å som o stot vunn par na gas.

Da å god ro o inte ha nömma ko.

Da å inget lyde o ha äitt strotmyde.

Da gas sa fämnit som na På taster.

Da å synn o gi tiggare flösk, fa dar
småja då bra na i försen.

Da spöas sa vitt som tiggare gas må.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folkliv.forsk-
ning vid Lunds universitet

M. 11969:2.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

2

~~Tiviska.~~

Det kan inte alla kunnat veta, det
ska någon påse bära.

Da ä inga ko pa isen. (Muns: Det ä
inte brädd).

Da finns fläis brogda kunnat än
prästus.

Da lyse som en palle i na kornlöte.

Da blir vall inte i denna kungens
ti.

Da gar som na tus pa na tjärade
stang.

Da ska gar som ätte nysse.

Da ska gar pa stan (stunden).

Da stämme som na kökskugling.

Da ä låjsamt o höra löss hösta ossij
löppe gar pa Tjyrbär.

Da ä ingen god o grina öd.

Da ä na darriga kotte som inte kan

M. 11969:3.

3
FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

spaspa te ain kyling.

Ja ä både o den ni² än fyra.

Ja ä inte bätte som dybe ar vrisana
o i munnen.

Ja ä ba betett o tackat. (tär man givr
gjort en sak.)

Ja ä ba o ha nöte o fadda om en
rätt aldri far da.

Ja ä inte färr nå kona ä för lamm
om rumpena ä i vamm. (tär man dragit
en ko ut diket).

Ja ä inte väre att spara te katten.

Ja va met vären för lide. ull.

Ja ä fel i fällan.

Ja ä ar Piggaboa navare. (Pade man
om en som var. Tiög att källa upp sina
affärer.)

Ja vete gudsna.

M. 11969:4.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

24

Da faller ad se sál, som gamla gån.
Da ä ej frögan om lost männ/men
än) två gånge om avst, o da ä om
våren (vårn) na en ska köra ut gödsel
o om hösten na man ska laga tjä-
nare.

Da ä inte fa smafuca da kroppen
ska ha.

Den som ska ha rövrens skinn, fa
göra skäll (bitela) fa den anten far
ella sin.

Da ä farba. (Kä det av sig själv tonig.
per i läret. Pige även nä en liten fägel
hacker på bröstet).

Da fick vaggarna fast. (Kä två kvinnor
vrida i varsin ände på ett vitt laken. Den
som då ej villit föt nog, får en valk på
sin ände av laken, vaggan.

En far aida da en haa o sunga da
en kan.

En kan nack va ain bra hstakaa, fa
da en sal haa aitt laint skigg.

En komme tiss nack, sa den som skue-
le hinga se ve töitaint.

En kan inte tanka far mann trj
maake (maake) taie ar ain trjback.

En mäe mä en skog, en so mä ett oz,
o na kaining mä ett blatt öga, det ha
de inte för sina goda ägders skull.

Fattig som na köckerotte,

Gamla katta kunna ossar laba söda
mjolk.

Gabben ä gammal o skinnat ä sköte (med
sk-ljud i skinnat och sköte).

En begriva se inte mäie (mæ) pa da,
en na so far na vramylle.

M. 11969:6.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Han älskar som en vagnhuggare.

Han har fått kyllingar te gynn. / Om
n som har många barn.

Han är så illmådd som Backens katt,
han blunna två gånger innan han fis.

Han ska slaven va om inte i gulderna.

Han höder som en kax o slat som
n skid.

Han är så mager som na skrive.

Han glo som en flaan bogge.

Han är i gungan

Han har lat o ligger som par oin
tacke.

Han har bloddat i prostkollat. / Om
n kall som gör flickan med barn).

Han är back till roter höje.

Han är kax te knaina.

Han har fått 25 mask te ponnit.

Han är så dumms så han kan inte

M.11969:7.

7

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

slav en blå i en lott.

Han stinker omkring som en ostmark.

Han å sa stäcke som de lilla träce,
som fäbba (föbba) se pa en hal fjä-
ring aina (agnar).

Han å inte sa dumme som han sej-
nd.

Han ha out i maan. (Hä någon ä
avundsjuk).

Han laida aitta tobaggarna. (Hä
någon söker vara föreglig utan att
lyckas).

Hon ha bröst & bingga som ett lott-
motiv.

Henne tåta en inte i sängabäse.

Hon ha fått ain köbeslase. (Om
en ogift kvinna som fått ett barn)

Hon ha munlää smose.

M.11969:8.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning, vid Lunds universitet

8

"Hon ä sa mill som na myslade till.

"Buvudsaken ä att hålla rumpan styv.

"Båa lätta häva, men ja så inga.

"Bukar man ytta till ett sällskap sö-
kare).

"Bäsa hem, men si inget.

"Bå en vaima se, sa hären ainner
bag.

"Banna o häva tippa inte denna
aitte se.

"Båa gar da nunnan må stungåa-
ningna.

"Bau bår må frughött avel
(avel), (sade man om den som var på
vinstia aveln).

"Da va da två som fecte bänen (benen)
avslanna. (Sades nå det lyte för ett par
i kyrkan.)

M. 11969:9.

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

9

Ja lyste luma ar nom. (Så man get
en person uppställning).

Ja ska rissa rygdonen ar de. (Så
vid hökorden, när det lisa hört i bogen
röstes bort, förrän kallen tog den på
nacken.

Ja i stället ja sin sänge. (Så när man
vill förklara varför man satt inne).

Ja lida att de ja inte vill hitta.
(Så bruden när han sökte efter hal
va gårdet.)

När lita hö kälken gör.

Lacka tosinga te; gina sin.

Maroda man bli da nack, men löda
kalle bli da aldri.

Så da bli till torsda i ämna sge.

När den om o vakbräde ska de va 13
te tittin.

M. 11969:10.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

10

Nu feck se trollen i pannan. (Efter sten-
luggare från Västergötland vid arbete
i sylsbräda med stensprängning).

Nu förstugan är full av höns och stäl-
len är full av hästar och stugan är
full av boimfolk, då har en bonde
så mycket han behöver.

Plötna vatt, sa även om då röt
lunnarna.

Småläringar o hästslutar finns det
på alla vägar.

Lar, sa löbe da opp.

Plösa o röslagile far en inte farumme.

Stora oc o fett fläck fastna inte i halsen.

Swi fläck.

Swi de vare.

Swi att vare

Träcke som na gamla män.

M. 11969:11.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

11

Pösetast o ongbänkafäst a da vassu
som joena brä.

Via i flöjtana.

Roe te velling o roe te kare, o roe
o roe te hastenda maal (vattenda mål).
Olla swin a swasta i mörke.

Da stor swin va i Pwäage.

Da va pa da tina da va lövlet i
Bäggella mark. (Innan kronprinsen var
bosatt i Västarp kunde nämligen kry-
mskarna utan stor risk hämta sitt kry-
mte på kronprinsen i Bäggella.)

Da hade ja ögat. (Inde smickren när
man tog sitt mat med ögat.)

Da vassu en kan göra a o ligga pa en
kale is o flao na kalapanne.

Da vassu en kan göra a o bada i na
gryll na ain uddalöse ravare.

x finns även på sid. 2

M. 11969:12.

FOLKLIVSARKIVET
Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

12

Da stämme som na kökssejning.

Da ä na darriga kvii, äs hon inte besa
ma den faste kalen

Da, feck han thysaknacken.

Överbyggad som Abens bästa.

Ordstäv och Talsätt efter vissa personer

Da ä ligedom som kunnat hos ma, en
dromens hot unga o ingenting te dom
sa Klampen om humlörret.

Da gar fort som faren, sa Lasse-
Trylsen om sladdet.

Da gar väll te må da som ä våddet,
sa Lasse-Jon om nattoriden. (Han hade
blivit nekad nattoriden på grund av o-
kunnighet i kristendom).

Da va oförskyllt, sa smilningen, kom
in i Guds rike.

M.11969:13.

13

Da å sa sant, sa sant sa, ja Beint ha
sant da, sa Tjåbengtens hus (Bengt
ljög för det mesta).

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folkliv.forsk-
ning vid Lunds universitet

Ja ska ödmänskane ha en abonne av
sävare, sa småmanningen, fers i näven
och stödde på till hästen.

Geck han nu, sa Kloarna-Lassen.

~~Husker.~~
Barnen hade tillkallats för att skrif-
ta Lasse och ge honom natvreden, men
utan att få ett ord av honom. När han
gick sade Lasse: Geck han nu).

Go man, sa Trunkägg, na han
geck i danninga.

Kör i vinn, sa Kesse Skinn.

Ja vāj ain som stul te han ble
rige, sin ladda ja bli, sa Tjå-
Pellen. (Tjå-Pellen hade varit Tjåv.)

Ja ja bli rige, sa Nils Lön.

Ja faa dö, sa dö döggan, sa Lön

M. 11969:14.

14

Gissling. (När Pons för dag slutade söm-
na att stiga upp så tidigt, varför de
ingen dag frams kom.)

FOLKLIVSARKIVET

Institutionen för folklivsforsk-
ning vid Lunds universitet

Nu går vi, sa Vas-Björn till sina
lycklige som Picke-Knuden, han
hållde par o far mad i köken.
(När Knut, som var klokare, skulle
sjunga och gapade, var något till-
red med att kasta en kringla i
hans mun).

Om ska te Gysa o koga gröd o te
Kb-ansteko o dörpa nom, sade man
om Gysingen.

~~Men da ska va fört må da, sa
Bag-Matin, skry sa höit sa vett
sigkfocket höide det.~~

Pja, sa Boringen.

Vill da komma på Knoshulla Tak,
sa Konna-Lassen, nöj^{en} armen.